

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18719/2023
25.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Милан Бургић, адвокат из ..., против туженог „Акс Експрес Курир“ доо из Шапца, кога заступа пуномоћник Ненад Живковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3068/22 од 17.01.2023. године, у седници већа одржаног 25.07.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3068/22 од 17.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 652/21 од 20.05.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., којим је тражио да суд обавезе туженог Акс Експрес Курир“ доо из Шапца да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 609.500,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 29.05.2017. године па до коначне исплате и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 501.257,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3068/22 од 17.01.2023. године укинута је пресуда Основног суда у Крушевцу П 652/21 од 20.05.2022. године, обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете, исплати износ од 609.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.01.2023. године до исплате, одбијен тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да суд донесе пресуду којом ће обавезати туженог да тужиоцу, на износ од 609.500,00 динара, исплати законску затезну камату почев од 29.05.2017. године до 16.01.2023. године и обавезан је тужени да тужиоцу, на име накнаде трошкова парничног поступка, исплати износ од 229.200,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога због којих се ревизија може изјавити.

Испитујући дозвољеност ревизије Врховни суд је утврдио да је ревизија дозвољена, у смислу члана 403. став. 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23).

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, па је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Разлоге ревизије који указују на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП Врховни суд није ценио, с обзиром да наведена битна повреда одредаба парничног поступка није прописана као законски разлог због кога се може ревизија изјавити, а у смислу члана 407. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је правно лице које пружа поштанске услуге, па је тужилац дана 29.05.2017. године у магацину туженог у ... предао пошиљку на слање експресном услугом и пријавио вредност пошиљке у износу од 609.500,00 динара. Пошиљка је код туженог заведена под означеним бар кодом, али иста није испоручена примаоцу који је наведен на пошиљци, нити је враћена тужиоцу. Тужилац је код туженог изјавио рекламацију 05.06.2017. године и истог дана је добио одговор да је рекламација заведена и да ће у складу са поштанским услугама добити одговор о основаности рекламације у законском року. Такође, тужилац се туженом обраћао имејлом поводом изјављене рекламације, а негативни одговор на рекламацију је добио како 05.06.2017. године, тако и 12.06.2017. године.

Поводом наведеног догађаја тужени је поднео Основном јавном тужилаштву у Крушевцу кривичну пријаву против ББ, магационера који је у магацину туженог примио наведену пошиљку, а због извршења кривичног дела проневере из члана 224. став 2. и кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези члана 35. Кривичног законика, као и против тужиоца, због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 3. Кривичног законика. Основно јавно тужилаштво у Крушевцу је кривичну пријаву поднету против тужиоца одбацило, о чему је обавестило и туженог, а против окривљеног ББ је поднело оптужни предлог 22.12.2017. године. Правоснажном пресудом Основног суда у Крушевцу К. 2/18 од 03.05.2019. године окривљени ББ (магационер туженог) оглашен је кривим због тога што је у периоду од 13.05. до 31.05.2017. године, у ..., у магацину „Aks Express Kurir“ доо Шабац, Огранак у ..., у урачунљивом стању, свестан свога дела чије је извршење хтео, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, присвојио новац и друге покретне ствари које су му поверене у служби, коришћењем исте ситуације, истоврсности предмета дела јединственог умишљаја, између осталог и на тај начин што је као магационер у Aks Express Kurir“ доо Шабац, Огранак у ..., приликом пријема испоруке дана 29.05.2017. године у 11,08 часова примио пошиљку од АА из ..., са назначеним бар кодом у вредности од 609.500,00 динара и издао потврду о пријему, али пошиљку није испоручио, већ је садржај пакета са пошиљком присвојио за себе, чији је садржај касније продао, на који начин је за себе прибавио противправну имовинску корист у износу од 609.500,00 динара, чиме је извршио продужено кривично дело проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и изречена му је условна осуда.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, другостепени суд је закључио да је за тужиоца критичном приликом настала штета у висини од 609.500,00 динара колика је била означена вредност пошиљке коју је предао туженом, а која није испоручена, нити враћена тужиоцу, а штету је проузроковао радник туженог приликом обављања послова свог радног места код туженог, и то извршењем кривичног дела,

због чега је тужени у обавези да тужиоцу, на име накнаде штете, исплати наведени износ. Приликом оцене приговора застарелости потраживања, другостепени суд је утврдио да потраживање није застарело, да у конкретном случају нема места примени одредбе члана 56. Закона о поштанским услугама који је важио у време настанка штетног догађаја, већ се примењује члан 377. став 1. Закона о облигационим односима, а рок застарелости, с обзиром да је штета настала извршењем кривичног дела и с обзиром на запрећену казну за кривично дело за које је запослени туженог оглашен кривим, износи 10 година, па имајући у виду време када је штета настала и датум подношења тужбе, рок застарелости није истекао.

Правилно је другостепени суд доносићи побијану одлуку, на утврђено чињенично стање применио материјално право, и то одредбе Закона о облигационим односима ближе наведене у образложењу побијане пресуде, за коју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и Врховни суд.

Супротно наводима ревизије, у конкретном случају је утврђено да је радник туженог причинио штету тужиоцу на начин ближе описан у правоснажној пресуди Основног суда у Крушевцу К.бр. 2/18 од 03.05.2019. године, а у парничном поступку суд је у погледу постојања кривичног дела и кривичне одговорности учиниоца везан за правоснажну пресуду кривичног суда којом се оптужени оглашава кривим, у смислу члана 13. ЗПП. Висина штете је правилно утврђена, с обзиром да је тужилац, приликом слања пошиљке, пријавио вредност пошиљке у износу од 609.500,00 динара, а и у кривичном поступку против радника туженог је утврђено да је он себи прибавио противправну имовинску корист у износу од 609.500,00 динара јер је пошиљку тужиоца присвојио за себе, а садржај пошиљке касније продао. Штета коју је тужилац претрпео је настала извршењем кривичног дела радника туженог, због чега је другостепени суд правилно оценио приговор застарелости потраживања примењујући члан 377. став 1. Закона о облигационим односима.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти разлози нису посебно образложени.

Тужени није успео у ревизијског поступку, због чега нема право на трошкове тог поступка које је у ревизији тражио и определио, а у смислу члана 153. и члана 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 165. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић